

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Mgr. Barborou Berkovou ve věci žalobkyně **I. G.**, bytem S. 547/3, O., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, **o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9. 7. 2014, č. j. X**, ve věci invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 5.5.2014, č.j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 5.5.2014 zamítla žalovaná žalobkyni žádost o invalidní důchod podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc (dále jen „OSSZ“) ze dne 14.4.2014 není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 30%.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že se zamítnutím částečného invalidního důchodu vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nesouhlasí, neboť žalovaná nevzala v úvahu rozsah jejího zdravotního postižení, a tudíž špatně posoudila míru ztráty jejích pracovních schopností. Dále uvedla, že doloží dokumentaci svého zdravotního stavu, popř. si ji může soud vyžádat u odborných lékařů MUDr. S., MUDr. S., MUDr. P. a MUDr. S..

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě v krátkosti uvedla, že věc se týká zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobkyně posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 9.7.2014 (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci soud nezjistil.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky oddělení lékařské posudkové služby ČSSZ Ostrava ze dne 5.6.2014, která se po posouzení zdravotního stavu žalobkyně ztotožnila se závěrem posudkové lékařky OSSZ ze dne 14.4.2015. Obě posudkové lékařky dospěly k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovily míru poklesu pracovní schopnosti o 20%, přičemž obě dospěly k závěru, že vzhledem k dalšímu postižení žalobkyně se zvyšuje tato hodnota o 10% na celkových 30%.

Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stejně jako způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4

písm. e) ZDP stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.

Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, o níž si soud nemůže učinit úsudek sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.), spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí.

Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Krajský soud si k posouzení zdravotního stavu žalobkyně vyžádal posudek PK MPSV. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě zpracovala posudek dne 13.3.2015.

PK konstatovala, že žalobkyně je léčena pro vleklý bolestivý syndrom bederní páteře bez známek útlaku nervových kořenů s tím, že výhřez meziobratlové ploténky vyšetřením magnetickou rezonancí prokázán nebyl. Dále je léčena pro Crohnovu nemoc s tím, že onemocnění je při léčbě v remisi. Dále konstatovala, že u žalobkyně

nebylo prokázáno revmatické onemocnění s postižením kloubů či páteře, ani Bechtěrevova nemoc. Páteční obtíže se dle PK u žalobkyně zhoršují, svalový tonus je snížen a žalobkyně má ochablé zádové a břišní svalstvo, kdy chybí cvičení a rehabilitace. Akutní zhoršení páteřních obtíží koncem roku 2014 nelze dle PK zohlednit, neboť se jednalo o přechodnou záležitost.

Následně PK vyhodnotila svá skutková zjištění tak, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti označila ke dni 9.7.2014 vleklý bolestivý syndrom bederní páteře s poruchou dynamiky bez příznaků útlaku nervových kořenů a bez průkazu výhřezu meziobratlové ploténky. Dle PK stav žalobkyně k datu 9.7.2014 odpovídal zdravotnímu postižení uvedenému v příloze vyhl. č. 359/2009 Sb., v kapitole XIII., odd. E, položce 1, písm. b), pro něž je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %. S přihlédnutím k poruše statiky a dynamiky páteře stanovila PK míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně ve výši 20%, kterou následně ještě zvýšila o 10% pro Crohnovu nemoc, která je t.č. v remisi na celkových 30%.

Zdravotní omezení pro výkon výdělečné činnosti stanovila PK tak, že žalobkyně k předmětnému datu nebyla schopna práce fyzicky náročné, se zvedáním a přenášením těžkých břemen, trvale ve vynucených polohách, v nepříznivých klimatických podmínkách a v nočních směnách. Naopak byla schopna vykonávat práce fyzicky méně náročné, v denních směnách, s možností střídat polohy a s dostupností hygienického zařízení na pracovišti, např. v prodejně galanterie, prádla, drobné montáže v sedě, úklid administrativních budov apod.

Jak bylo shora uvedeno, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu ověřuje pouze to, zda je posudek příslušné PK úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).

V nyní posuzovaném případě žalobkyně nezpochybňovala, že by příslušná PK MPSV, byla obsazena nesprávně, ostatně ani ze spisu nic takového neplyne, soud se proto zabýval toliko otázkou, zda posudek PK MPSV ob stojí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.

Krajský soud konstatuje, že posudek PK MPSV ze dne 13.3.2015 v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti obstál, neboť splňuje všechny formální a obsahové náležitosti. Všechny posudkové orgány (tj. posuzující lékař OSSZ, posuzující lékařka ČSSZ Ostrava i PK MPSV) dospěly ke shodnému závěru, že žalobkyně trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, jehož rozhodující příčinou je onemocnění neurologického charakteru, jak je rekapitulováno shora. Všechny tyto posudkové orgány shodně rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podřadily pod kapitolu XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (dorzopatie a spondylopatie), položku 1 (bolestivý syndrom páteře) a podpoložku 1b (s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha

statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., s rozpětím poklesu pracovní schopnosti 10-20 %. Všechny také pokles pracovní schopnosti stanovily na horní hranici rozpětí, tj. 20 %, a shodly se i na tom, že v případě žalobkyně je namístě, s ohledem na další postižení, zejména Crohnovu chorobu, navýšit konečnou hodnotu poklesu pracovní schopnosti o maximálních 10 % podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., na konečných 30 % s tím, že žalobkyně není schopna fyzicky náročné práce, přenášení těžkých břemen, v trvale vynucených polohách a nepříznivých klimatických podmínkách, stejně jako práce v nočních směnách.

PK MPSV měla k dispozici zdravotnickou dokumentaci žalobkyně od všech odborných lékařů, na které žalobkyně poukazovala v žalobě. Z obsahu protokolu o jednání ze dne 13.3.2015 je zřejmé, že žalobkyně byla jednání komise přítomna a při jednání byla vyšetřena přísedící lékařkou, neuroložkou MUDr. F. H.. Dále je z posudkové dokumentace patrné, že komise měla k vypracování posudku kromě spisové dokumentace z OSSZ Olomouc, propouštěcích zpráv z nemocnic a popisů radiologických vyšetření, k dispozici zdravotnickou dokumentaci praktického lékaře MUDr. J. S. a jeho nález z 13.12.2013, zdravotnickou dokumentaci gastroenterologa MUDr. P. S. (nálezy z období 10.5.2013 – 30.10.2014), zdravotnickou dokumentaci revmatologa MUDr. A. P. (nálezy z období 21.5.2013 – 5.2.2015) a zdravotnickou dokumentaci neurologa MUDr. R. S. (nálezy z období 24.4.2012 – 5.2.2015).

Obecně formulovaná žalobní námitka, že žalovaná nevzala v úvahu rozsah zdravotního postižení žalobkyně, a tudíž špatně posoudila míru ztráty jejích pracovních schopností, je tudíž lichá. Zdravotní stav žalobkyně byl PK MPSV posudkově zhodnocen na základě dokumentace všech odborných lékařů, které žalobkyně navštěvuje, i vyšetření neurologem PK MPSV, tj. komplexně. Ze shora uvedeného je rovněž zřejmé, že PK akceptovala i další závažné onemocnění žalobkyně, a to Crohnovu chorobu, pro kterou pokles pracovní schopnosti žalobkyně zvýšila o maximálních 10%.

Krajský soud proto hodnotí posudek PK MPSV za přesvědčivý a úplný a neshledal potřebu, aby byl předmětný posudek doplňován, popř. aby bylo jakkoli jinak dokazování doplňováno. Požadavek v tomto směru ostatně v soudním řízení nevznese žalobkyně ani žalovaná poté, co byli seznámeni s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky NSS sp. zn. 2 Ads 9/2003, 5 Ads 22/2003 či 3 Ads 143/2008, dostupné na www.nssoud.cz).

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť bylo prokázáno, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně byl k rozhodnému dni nižší než 35%.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně byla neúspěšná a procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly.

Pro úplnost soud uvádí, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod alespoň I. stupně, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Krajský soud nijak nezpochybňuje skutečnost, že žalobkyně trpí onemocněními, se kterými jsou spojena velká omezení a obtíže v jejím každodenním životě. Tento závěr vyplývá z posudku PK MPSV i ostatních posuzujících lékařů, nebo všichni se shodli na tom, že se v případě žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, což je ve smyslu § 26 ZDP zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok. Tento dlouhodobě nepříznivý stav žalobkyně však nebyl při objektivním posouzení takové povahy, aby ke dni vydání napadeného rozhodnutí (9.7.2014) odůvodnil závěr, že žalobkyně splňuje zákonné podmínky invalidity. Možnost poukazovat na zhoršující se zdravotní obtíže, popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované, má žalobkyně v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může iniciovat.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 28. dubna 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

Mgr. Barbora Berková v. r.
samosoudkyně